

Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsete versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

► **B** KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 640/2014,

11. märts 2014,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas

(ELT L 181, 20.6.2014, lk 48)

Muudetud:

Euroopa Liidu Teataja

		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2016/1393, 4. mai 2016	L 225	41	19.8.2016
► <u>M2</u>	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2017/723, 16. veebruar 2017	L 107	1	25.4.2017

Parandatud:

► **C1** Parandus, ELT L 227, 20.8.2016, lk 5 (2016/1393)

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 640/2014,

11. märts 2014,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse sätted, millega täiendatakse määruse (EL) nr 1306/2013 teatavaid vähem olulisi aspekte järgmistes valdkondades:

- a) toetuse andmisest täielikult või osaliselt keeldumise või selle täieliku või osalise tühistamise tingimused;
- b) halduskaristuste ja konkreetse karistusmäära kindlaksmääramine;
- c) selliste juhtude väljaselgitamine, mille puhul halduskaristust ei kohaldata;
- d) eeskirjad ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade kohta, mille puhul taotluste esitamise või muudatuste lõpptähtpäev on riigipüha, laupäev või pühapäev;
- e) konkreetsed mõisted, mis on vajalikud ühtse süsteemi ühetaoliseks rakendamiseks;
- f) põldude identifitseerimise süsteemi ja toetusesaajate identifitseerimise põhijooned ja tehnilised eeskirjad;
- g) toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi põhijooned, tehnilised eeskirjad ja kvaliteedinõuded;
- h) toetuse arvutamise alus, sh eeskirjad selle kohta, kuidas tegutseda teatavatel juhtudel, kui toetuskõlblikel aladel on maastikuelemendid või puud;
- i) vahendajaid, nt toetuse andmisega seotud teenistusi, asutusi ja organisatsioone käsitlevad täiendavad eeskirjad;
- j) püsirohumaade säilitamine seoses nõuetele vastavuse süsteemiga;

▼B

- k) nõuetele vastavuse süsteemiga seotud halduskaristuste arvutamise ühtlustatud alus;
- l) nõuetele vastavuse süsteemiga seotud halduskaristuste kohaldamise ja arvutamise tingimused;
- m) lisaks eeskirjadele, mis on sätestatud määruses (EL) nr 1306/2013, et tagada sujuv üleminek kehtetuks tunnistatud eeskirjadelt uutele eeskirjadele.

*Artikkel 2***Mõisted**

1. Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõikes 1 osutatud ühtse süsteemi rakendamiseks kasutatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 punktis 1 ja määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõikes 4 sätestatud mõisteid.

Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „toetusesaaja” – määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud ja kõnealuse määruse artiklis 9 osutatud põllumajandustootja; toetusesaaja, kelle suhtes kehtivad nõuetele vastavuse eeskirjad määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 92 tähenduses, ja/või maaelu arengu toetust saav toetusesaaja, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 ⁽¹⁾ artikli 2 lõikes 10;
- 2) „nõuete rikkumine” –
 - a) määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõikes 2 osutatud toetuse andmisega seotud toetuskõlblikkustingimuste või kulu- või muude kohustuste täitmata jätmine või,
 - b) kuivõrd on tegu nõuetele vastavuse süsteemiga, siis ELi õigusaktidest tulenevate kohustuslike haldusnõuete täitmata jätmine või maa head põllumajandus- ja keskkonnaseisundit, mille liikmesriigid on määratlenud kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikliga 94, käsitlevate standardite eiramine või kõnealuse määruse artikli 93 lõikes 3 osutatud püsirohumaa säilitamise nõuete täitmata jätmine;
- 3) „toetusetaotlus” – toetuse taotlemiseks või määruse (EL) nr 1305/2013 raames toetuskavaga liitumiseks esitatud taotlus;
- 4) „maksetaotlus” – toetusesaaja poolt riigiasutusele määruse (EL) nr 1305/2013 alusel toetuse väljamaksmiseks esitatud taotlus;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

▼B

- 5) „muu deklaratsioon” – mis tahes deklaratsioon või dokument (v.a toetuse- või maksetaotlus), mille toetusesaaja või kolmas isik peab esitama või mis tuleb säilitada, et täita teatavate maaelu arengu meetmete erinõudeid;
- 6) „ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmed” – määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktidega a ja b, artiklitega 28–31 ning artiklitega 33, 34 ja 40 ning vajaduse korral määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 35 lõike 1 punktidega b ja c ettenähtud toetusmeetmed (välja arvatud määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõikes 9 osutatud meetmed) ning kõnealuse määruse artikli 21 lõike 1 punktide a ja b kohased meetmed, kui on tegemist rajamiskuludega;
- 7) „loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteem” – veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000, ⁽¹⁾ ja/või lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 21/2004 ⁽²⁾;
- 8) „kõrvamärk” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis a ja artiklis 4 osutatud kõrvamärk loomade identifitseerimiseks ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 lisa A jao punktis 3 osutatud kõrvamärk lammaste ja kitsede identifitseerimiseks;
- 9) „loomade elektrooniline andmebaas” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b ja artiklis 5 osutatud elektrooniline andmebaas ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 3 lõike 1 punktis d ning artiklites 7 ja 8 osutatud keskregister või elektrooniline andmebaas;
- 10) „loomapass” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis c ja artiklis 6 osutatud loomapass;
- 11) „register” – loomade puhul loomapidaja peetav register, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis d ja artiklis 7 ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 3 lõike 1 punktis b ja artiklis 5;
- 12) „identifitseerimiskood” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 4 lõikes 1 osutatud identifitseerimiskood ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 lisa A jao punktis 2 osutatud koodid;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1760/2000, 17. juuli 2000, veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 21/2004, 17. detsember 2003, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiive 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8).

▼B

- 13) „loomatoetuste kava” – määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 1. peatükis sätestatud vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetusmeede, mille puhul makstakse igal aastal toetust kvantitatiivselt piiritletud summa ulatuses vastavalt loomade kindlaksmääratud arvule;
- 14) „loomatoetusmeetmed” – maaelu arengu meetmed või tegevusliigid, mille puhul põhineb toetus loomade või loomühikute deklareeritud arvul;
- 15) „loomapidamistoetuse taotlus” – taotlused sellise toetuse saamiseks, mida makstakse määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 1. peatükis sätestatud liikmesriikide jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse raames igal aastal kvantitatiivselt piiritletud summa ulatuses vastavalt loomade kindlaksmääratud arvule;
- 16) „deklareeritud loomad” – loomad, kelle kohta on loomatoetuste kava raames esitatud loomapidamistoetuse taotlus või loomatoetusmeetme kohane maksendõue;
- 17) „potentsiaalselt toetuskõlblik loom” – loom, kes iseenesest võiks vastata toetuskõlblikkustingimustele, et saada asjaomasel taotlus-aastal toetust loomatoetuste kava või loomatoetusmeetme alusel;
- 18) „kindlaksmääratud loom” –
- a) loomatoetuste kava tähenduses loom, kelle puhul on kõik toetuseeskirjades sätestatud tingimused täidetud, või
 - b) loomatoetusmeetme tähenduses loom, kes on identifitseeritud halduskontrolli või kohapealse kontrolli käigus;
- 19) „loomapidaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab loomade eest ajutiselt või alaliselt, sealhulgas nende vedamise ja turustamise korral;
- 20) „pindalatoetusavad” – pindalapõhised otsetoetused määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõike 4 punkti b tähenduses, välja arvatud põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 228/2013 ⁽¹⁾ IV peatükis, ning erimeetmed Egeuse mere väikesaarte põllumajanduse toetamiseks, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 229/2013 ⁽²⁾ IV peatükis;
- 21) „pindalatoetusmeetmed” – maaelu arengu meetmed või tegevusliigid, mille puhul põhineb toetus deklareeritud maa-ala suurusel;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 228/2013, 13. märts 2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 23).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 229/2013, 13. märts 2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1405/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 41).

▼B

- 22) „kasutusviis” – maakasutus määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõikes 4 osutatud põllumajanduskultuuri liigi kasvatamiseks, kõnealuse määruse artikli 4 punkti 1 alapunktis h määratletud püsirohumaana kasutamine, kõnealuse määruse artikli 45 lõike 2 punktis a osutatud püsirohumaana kasutamine, muu maana kui püsirohumaana kasutamine või maakasutus taimkatte kasvatamiseks või põllumajanduskultuuri puudumine;
- 23) „kindlaksmääratud pindala” –
- a) pindalatoetuskavade tähenduses pindala, mille puhul on täidetud kõik toetuskõlblikkuse tingimused või muud toetuse andmise tingimustega seotud kohustused, olenemata toetusesaajal olemas olevatest toetusõigustest, või
 - b) pindalatoetusmeetmete tähenduses maatükkide või põldude pindala, mis on identifitseeritud halduskontrolli või kohapealse kontrolli käigus;
- 24) „geograafilise informatsiooni süsteem (GIS)” – määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 70 osutatud arvutipõhise geograafilise informatsiooni süsteemi meetodid;
- 25) „võrdlusmaatükk” – geograafiliselt piiritletud maa-ala, millel on määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 70 kohases põldude identifitseerimise süsteemis registreeritud kordumatu identifitseerimisnumber;
- 26) „geograafiline materjal” – kaardid või muud dokumendid, mida kasutatakse GISi sisu edastamiseks toetusetajate ja liikmesriikide vahel.
2. Käesoleva määruse IV jaotise kohaldamisel kasutatakse määruse (EL) nr 1306/2013 VI jaotises esitatud mõisteid.

Lisaks tähendab mõiste „standardid” standardeid, nagu liikmesriigid on määratlenud vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artiklile 94, ning püsirohumaaga seotud kohustusi, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 93 lõikes 3.

*Artikkel 3***Kriminaalkaristuste kohaldamine**

Halduskaristuste kohaldamine ning toetuse andmisest keeldumine või toetuse tühistamine, nagu on ette nähtud käesoleva määrusega, ei tohi takistada kriminaalkaristuste kohaldamist, kui liikmesriigi õigusega on nii ette nähtud.

*Artikkel 4***Vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud**

1. Kui toetusesaaja ei ole saanud vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu täita toetuskõlblikkuskriteeriume või muid kohustusi, on tal seoses otsetoetustega jätkuvalt õigus saada toetust sellise pindala ja selliste loomade eest, mis olid vääramatu jõu või erandlike asjaolude ajal toetuskõlblikud.

▼B

Kui toetusesaaja ei ole saanud vääramatut jõu või erandlike asjaolude tõttu täita kohustusi seoses määruse (EL) nr 1305/2013 artiklite 28, 29, 33 ja 34 kohaste maaelu arengu toetusmeetmetega, tühistatakse vastav makse proportsionaalselt nendeks aastateks, mil vääramatut jõud või erandlikud asjaolud aset leidsid. Tühistatakse üksnes need kohustuse osad, millega seoses ei tekkinud lisakulusid ega jäänud tulu saamata enne vääramatut jõu või erandlike asjaolude esinemist. Tühistamist ei kohaldata seoses toetuskõlblikkuse kriteeriumide ega muude kohustustega ja mingeid halduskaristusi ei rakendata.

Muude maaelu arengu toetusmeetmete puhul ei nõua liikmesriigid toetuse osalist ega täielikku hüvitamist vääramatut jõu või erandlike asjaolude esinemise korral. Mitmeaastaste kohustuste või maksete korral ei nõuta varasematel aastatel saadud toetussummade hüvitamist ning kohustused ja maksed jätkuvad järgmistel aastatel vastavalt algele kestusele.

Kui vastavusnõudeid ei täideta vääramatut jõu või erandlike asjaolude tõttu, siis määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 91 lõikes 1 osutatud vastavat halduskaristust ei kohaldata.

2. Toetusesaaja või temalt sellekohase õiguse saanud isik teavitab kirjalikult pädevat ametiasutust vääramatut jõu ja erandlike asjaolude ilmnenemisest viieteistkümne tööpäeva jooksul alates päevast, mil see on võimalik, ja esitab pädeva ametiasutuse nõutavad asjakohased tõendid.

II JAOTIS

ÜHTNE HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEM

I PEATÜKK

SÜSTEEMILE ESITATAVAD NÕUDED

*Artikkel 5***Põldude identifitseerimine**

1. Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 70 kohane põldude identifitseerimise süsteem toimib võrdlusmaatükkide alusel. Võrdlusmaatükk on pindalaühik, mis vastab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis e määratletud põllumajandusmaale. Vajaduse korral hõlmab võrdlusmaatükk ka määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 punktis b osutatud maad ning määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõikes 2 osutatud põllumajandusmaad.

Liikmesriigid määravad võrdlusmaatüki kindlaks selliselt, et võrdlusmaatükk oleks mõõdetav, et igal aastal deklareeritud põllu asukohta oleks võimalik kordumatult ja üheselt kindlaks määrata ning et põld oleks aja jooksul põhimõtteliselt sama.

2. Samuti peavad liikmesriigid tagama, et deklareeritud põld on usaldusväärselt identifitseeritud. Eelkõige nõuavad nad, et toetuse- ja maksetaotlused esitataks koos konkreetse teabe või pädeva asutuse kindlaks määratud dokumentidega, mis võimaldavad iga põllu asukoha kindlaks

▼B

teha ja igat põldu mõõta. Iga võrdlusmaatüki puhul peavad liikmesriigid tegema järgmist:

- a) määrama kindlaks maksimaalse toetuskõlbliku pindala määrase (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud toetuskavade kohaldamiseks;
- b) määrama kindlaks maksimaalse toetuskõlbliku pindala määrase (EL) nr 1305/2013 artiklites 28–31 osutatud pindalapõhiste meetmete kohaldamiseks;
- c) määrama kindlaks määrase (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 1 loetletud selliste ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade asukoha ja suuruse, mille puhul liikmesriik on otsustanud, et neid käsitatakse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana. Selleks kohaldavad liikmesriigid vajaduse korral määrase (EL) nr 1307/2013 X lisas sätestatud ümberarvestus- ja/või kaalutegureid;
- d) tegema kindlaks, kas kohaldatakse sätteid, milles käsitletakse järgmist: mägialad, looduslikust või muust konkreetsest eripärasest tingitud piirangutega alad, nagu on osutatud määrase (EL) nr 1305/2013 artiklis 32; Natura 2000 alad; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/60/EÜ⁽¹⁾ hõlmatud alad; põllumajandusmaa, mille liikmesriik on puuvillakasvatuse heaks kiitnud vastavalt määrase (EL) nr 1307/2013 artiklile 57; alad, mis on karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobivas seisukorras, nagu on osutatud määrase (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c alapunktis iii; ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad vastavalt määrase (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõigetele 5 ja 6; alad, millest on komisjonile teatatud vastavalt määrase (EL) nr 1307/2013 artiklile 20; püsirohumaad, mis on keskkonnatundlikud ja asuvad direktiiviga 92/43/EMÜ⁽²⁾ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 2009/147/EÜ⁽³⁾ hõlmatud aladel, ning määrase (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 1 osutatud tundlikud alad ja/või alad, mille liikmesriigid on määranud vastavalt kõnealuse määrase (EL) nr artiklile 48.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõike 2 punktis a osutatud maksimaalne toetuskõlblik pindala iga võrdlusmaatüki kohta on kuni 2 % suurust veamarginaali arvestades õigesti määratud ning võrdlusmaatüki piirjooni ja seisundit on arvesse võetud.

4. Määrase (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktis a ning artiklites 30 ja 34 osutatud meetmete puhul võivad liikmesriigid kehtestada asjakohased alternatiivsed süsteemid sellise toetuskõlbliku maa kordumatuks identifitseerimiseks, mis on kaetud metsaga.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, 23. oktoober 2000, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ, 21. mai 1992, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/147/EÜ, 30. november 2009, loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

▼B

5. Geograafilise teabe süsteemi toimimise aluseks on riiklik koordinaatide viitsüsteem, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/2/EÜ ⁽¹⁾ ning mis võimaldab põldude standardmõõtmisi ja kordumatut identifitseerimist kogu asjaomases liikmesriigis. Eri koordinaatsüsteemide kasutamisel ei tohi need omavahel kattuda ja kõigi puhul peab olema tagatud, et samale asukohale viitavad teabeühikud oleksid omavahel kooskõlas.

*Artikkel 6***Põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteedi hindamine**

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatükis osutatud põhi-toetuskava ja ühtse pindalatoetuse kava kohaldamiseks hindavad liikmesriigid igal aastal põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteeti. Kõnealune hindamine hõlmab kahte vastavusklassi.

Esimese vastavusklassi puhul hinnatakse põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteeti järgmiste üksikasjade alusel:

- a) maksimaalse toetuskõlbliku pindala suuruse õige määramine;
- b) võrdlusmaatükkide proportsioonid ja jaotumine juhul, kui maksimaalse toetuskõlbliku pindala puhul võetakse arvesse toetuskõlbmatuid alasid või ei võeta arvesse põllumajandusmaad;
- c) oluliste puudustega võrdlusmaatükkide esinemise sagedus.

Teise vastavusklassi puhul tehakse identifitseerimise süsteemi võimalikud puudused kindlaks järgmiste kvaliteedikriteeriumide alusel:

- a) võrdlusmaatükkide liigitamine juhul, kui maksimaalse toetuskõlbliku pindala puhul võetakse arvesse toetuskõlbmatuid alasid või ei võeta arvesse põllumajandusmaad või kui ilmneb olulisi puudusi;
- b) deklareeritud pindala suhe võrdlusmaatükkides sisalduvasse maksimaalsesse toetuskõlblikku pindalasse;
- c) muudetud võrdlusmaatükkide protsent, mis on aastate jooksul kumuleerunud.

Kui kvaliteedi hindamise tulemusel ilmnevad puudused süsteemis, võtab liikmesriik asjakohased parandusmeetmed.

2. Liikmesriigid teostavad lõikes 1 osutatud hindamist komisjoni valitud ja esitatud võrdlusmaatükkide valimi alusel. Nad kasutavad andmeid, mis võimaldavad hinnata hetkeolukorda.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/2/EÜ, 14. märts 2007, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) (ELT L 108, 25.4.2007, lk 1).

▼B

3. Hindamisaruanne ning vajaduse korral parandusmeetmed ja nende rakendamise ajakava saadetakse komisjonile asjaomasele kalendriaastale järgnevaks 31. jaanuariks.

*Artikkel 7***Toetusõiguste identifitseerimine ja registreerimine**

1. Määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 71 sätestatud toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem on liikmesriigi tasandil peetav elektrooniline register, mis peab eelkõige kõnealuse artikli lõikes 1 sätestatud riskikontrolli silmas pidades tagama toetusõiguste tõhusa jälgitavuse eelkõige järgmiste tegurite puhul:

- a) omanik;
- b) iga-aastased väärtused;
- c) määramiskuupäev,

▼M1

▼B

- e) toetusõiguste päritolu, eelkõige nende omandamine (algsed, riiklikust või piirkondlikust reservist) ning ostmine, rentimine, pärimine;
- f) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 3 kohaldamise korral kõnealuse sätte kohaselt säilitatud toetusõigused;
- g) vajaduse korral piirkondlikud piirangud.

▼M1

Elektrooniline register peab sisaldama kogu vajalikku teavet, millega täiendada riiklikku reservi või piirkondlikku reservi kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 31.

▼B

2. Liikmesriigid, kus on mitu makseasutust, võivad otsustada pidada elektroonilist registrit iga makseasutuse tasandil. Sel juhul tagavad asjaomased liikmesriigid eri registrite omavahelise ühilduvuse.

*Artikkel 8***Toetusesaajate identifitseerimine**

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 3 kohaldamist, peab kõnealuse määruse artikli 73 kohane toetusesaaja isikuandmete registreerimise ühtne süsteem tagama kõikide ühe ja sama toetusesaaja esitatavate toetuse- ja maksetaotluste või muude deklaratsioonide kordumatu identifitseerimise.

▼B

II PEATÜKK

MAASTIKUELEMENTIDE JA PUUDEGA PÕLLUD

*Artikkel 9***Maastikuelementide ja puudega põldude kindlaksmääramine**

1. Piirkondade puhul, kus teatavad maastikuelemendid, eelkõige hekid, kraavid ja piirded, on traditsiooniliselt hea põllumajandusliku taimekasvatuse- või käitamistava osa, võib liikmesriik otsustada pidada vastavat ala määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõike 4 punktis a määratletud põllu toetuskõlbliku pindala osaks, tingimusel et see ei ületa liikmesriigi kindlaks määratavat kogulaiust. See laius vastab kõnealusel piirkonnas traditsioonilisele laiusele ega või ületada kaht meetrit.

Kui liikmesriigi on kooskõlas komisjoni määruse (EÜ) nr 796/2004 ⁽¹⁾ artikli 30 lõike 2 kolmanda lõiguga enne 9. detsembrist 2009 teatanud laiusest, mis ületab kaht meetrit, võib seda laiust siiski kohaldada.

Esimest ja teist lõiku ei kohaldata üksikute maastikuelementide ja puudega püsirohuma suhtes, kui asjaomane liikmesriik on otsustanud kohaldada proportsionaalset süsteemi vastavalt artiklile 10.

2. Arvestades maastikuelementide tähtsust säästva põllumajanduse seisukohalt, tuleks kõiki maastikuelemente, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud nõudeid ja standardeid ning mis moodustavad osa põllu kogupindalast, käsitada kõnealusel põllu toetuskõlbliku pindala osana.

3. Üksikute puudega põldu käsitatakse toetuskõlblikuna, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) põllumajandustegevusega on võimalik tegelda samamoodi nagu puudeta põldudel samas piirkonnas ning

▼M1

b) puude arv toetuskõlbliku hektari kohta ei ületa teatavat maksimumtihedust.

▼B

Liikmesriigid lähtuvad esimese lõigu punktis b osutatud maksimumtiheduse kindlaksmääramisel traditsioonilistest taimekasvatustavade, loodusoludest ja keskkonnakaitsekaalutlustest ning annavad sellest teada. See ei või olla suurem kui 100 puud hektari kohta. Selline piirang ei kehti siiski määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 30 esitatud meetmete suhtes.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 796/2004, 21. aprill 2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud täidetavate tingimuste, toetuse muutmise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT L 141, 30.4.2004, lk 18).

▼B

Käesolevat lõiget ei kohaldata korduvat saaki andvate üksikute viljapuude suhtes, selliste üksikute puude suhtes, mida on võimalik kasutada karjatamise eesmärgil, ega selliste püsirohumaade suhtes, kus on üksikuid maastikuelemente ja puid, kui asjaomane liikmesriik on otsustanud kohaldada proportsionaalset süsteemi kooskõlas artikliga 10.

*Artikkel 10***Maastikuelementide ja puudega püsirohumaade suhtes kohaldatav proportsionaalne süsteem**

1. Selliste püsirohumaade suhtes, kus on üksikuid maastikuelemente ja puid, võivad liikmesriigid otsustada kohaldada proportsionaalset süsteemi, et määrata kindlaks toetuskõlblik pindala võrdlusmaatükist.

Esimeses lõigus osutatud proportsionaalne süsteem peab hõlmama eri kategooria homogeeniseid maakattetüüpe, mille suhtes kohaldatakse kindlaksmääratud vähenduskoeffitsienti vastavalt toetuskõlbmatu ala protsendimäärale. Kategooria, mis esindab toetuskõlbmatu ala vähimat osa, ei või ületada 10 % toetuskõlbmatust alast ja selle kategooria suhtes vähenduskoeffitsienti ei kohaldata.

2. Kõiki maastikuelemente, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud nõudeid ja standardeid ning mis moodustavad osa põllu kogupindalast, käsitatakse toetuskõlbliku maa osana.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata sellise püsirohumaade suhtes, kus kasvavad korduvat saaki andvad viljapuud.

III PEATÜKK

TOETUSE- JA MAKSETAOTLUSED*Artikkel 11***Ühtne taotlus**

Ühtne taotlus peab hõlmama vähemalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikes 1 osutatud otsetoetuste taotlust seoses põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava ning mõne muu pindalatoetuskavaga.

▼M1*Artikkel 12***Erandid seoses taotluste esitamise ja teatamise lõpptähtajaga**

Kui üks allpool osutatud tähtaegadest langeb riigipühale, laupäevale või pühapäevale, siis erandina nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾ artikli 5 lõikest 1 lükatakse esimesele järgnevale tööpäevale edasi:

⁽¹⁾ Nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

▼ M1

- a) toetuse- või maksetaotluste või muude deklaratsioonide või mis tahes tõendavate dokumentide või lepingute esitamise lõpptähtaeg või ühtse taotluse või maksetaotluse muudatuste esitamise lõpptähtaeg;
- b) artikli 13 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud viimane võimalik tähtaeg, mil toetusesaajad võivad esitada toetuseõiguste jaotamise taotlusi, ja artikli 14 teises lõigus osutatud viimane võimalik tähtaeg, mil toetusesaajad võivad esitada toetuseõiguste suurendamise taotlusi;
- c) viimane võimalik tähtaeg komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 ⁽¹⁾ artikli 11 lõike 4 kohaste toetusesaaja esialgse kontrolli tulemuste teatamiseks;
- d) viimane võimalik tähtaeg, mil toetusesaaja teavitab pädevat asutust esialgse kontrolli tulemuse alusel tehtud muudatustest, nagu on osutatud rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 artikli 15 lõikes 2a.

Kui aga esimese lõigu punktis b osutatud hilinenud esitamise viimane võimalik tähtaeg on juba lükatud edasi esimesele järgnevale tööpäevale, lükatakse käesoleva lõigu punktis c osutatud teatamise viimane võimalik tähtaeg teisele järgnevale tööpäevale.

▼ B*Artikkel 13***Hilinenud esitamine**

1. Kui käesoleva määruse kohaselt esitatakse toetuse- või maksetaotlus pärast lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, vähendatakse summat, mis toetusesaajal oleks olnud õigus saada taotluse õigeaegse esitamise korral, iga tööpäeva kohta 1 %, välja arvatud vääramatul jõu või erandlike asjaolude korral, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 4.

Ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust võtta erimeetmeid seoses vajadusega esitada tõendavaid dokumente õigel ajal, et oleks võimalik kontrolli kavandada ja teha seda tõhusalt, kohaldatakse esimest lõiku ka pädevale asutusele esitatavate toetusetaotluste, dokumentide, lepingute või muude deklaratsioonide suhtes, kui sellised toetusetaotlused, dokumendid, lepingud või deklaratsioonid on olulised kõnealuse toetuse kõlblikkuse kindlaksmääramiseks. Sel juhul vähendatakse asjaomase toetuse raames makstavat summat.

⁽¹⁾ Komisjoni 17. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT L 227, 31.7.2014, lk 69).

▼B

Kui taotluse esitamine hilineb üle 25 kalendripäeva, ei võeta seda vastu ja toetusesaajale toetust ei anta.

2. Kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013⁽¹⁾ artiklitega 46 ja 47 ette nähtud kavade alusel toetuse saaja, kelle suhtes määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 92 kohaselt kehtivad ka nõuetele vastavuse kohustused, ei esita ühtse toetusetaotluse vormi käesoleva artikli lõike 1 esimeses lõigus osutatud tähtjaks, kohaldatakse 1 % vähendamist tööpäeva kohta, v.a artiklis 4 osutatud vääramatu jõu ja erandlike asjaolude korral. Maksimaalne vähendamine ei ületa 25 %. Toetuse vähendamise määra kohaldatakse määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 kohaste meetmetega seotud maksete kogusumma suhtes, mis jagatakse ümberkorraldamise ja muutmise korral kolmeks.

3. Kui ühtsesse toetuse- või maksetaotlusesse tehtav muudatus esitatakse pärast lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, vähendatakse asjaomaste põldude tegeliku kasutamise seotud summasid 1 % iga tööpäeva kohta, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 4.

Ühtsesse taotlusesse või maksetaotlusesse tehtavaid muudatusi võetakse vastu ainult ühtse taotluse või maksetaotluse hilinenud esitamise võimaliku lõppkuupäevani, nagu on täpsustatud lõike 1 kolmandas lõigus. Kui see kuupäev on aga varasem või sama kui lõike 1 esimeses lõigus ühtse toetuse taotluse või maksetaotluse muudatuste esitamise kohta sätestatud viimane kuupäev, käsitatakse ühtse taotluse või maksetaotluse muudatusi pärast kõnealust kuupäeva vastuvõetamatuna.

Artikkel 14

Toetusõiguste taotluse hilinenud esitamine

Kui jaotatavate toetusõiguste taotlused või asjakohasel juhul toetusõiguste väärtuse suurendamise taotlused esitatakse pärast lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, vähendatakse summat, mis makstakse seoses toetusõigustega või vajaduse korral seoses toetusesaajale jaotatavate toetusõiguste väärtusega, iga tööpäeva kohta 3 %, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 4.

Kui taotluse esitamisega hilinetakse üle 25 kalendripäeva, käsitatakse taotlust vastuvõetamatuna ja toetusesaajale toetusõigusi ei anta või vastavalt asjaoludele toetusõiguste väärtust ei suurendata.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1308/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

▼B

IV PEATÜKK

OTSETOETUSTE KAVADEGA NING ÜHTSES HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEMIS SISALDUVATE MAAELU ARENGU MEETMETEGA SEOTUD TOETUSTE JA HALDUSKARISTUSTE ARVUTAMINE*1. JAGU***Üldeskirjad***Artikkel 15***Erandid halduskaristuste kohaldamisest**

1. Käesolevas peatükis sätestatud halduskaristusi ei kohaldata toetuse- ega maksetaotluse selle osa suhtes, mille kohta toetusesaaja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist, tingimusel et toetusesaajat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikumisest.

2. Kui toetusesaaja on edastanud lõikes 1 osutatud teabe, kohandatakse toetuse- või maksetaotlust vastavalt tegelikule olukorrale.

▼M1*Artikkel 15a***Individaalne piir- või ülemmäär**

Kui toetuskava või -meetme puhul kohandatakse individuaalset piir- või ülemmäära ja toetusesaaja poolt deklareeritud pindala või loomade arv seda ületab, kohandatakse deklareeritud pindala või deklareeritud loomade arvu vastavalt asjaomase toetusesaaja puhul kehtestatud piir- või ülemmäärale.

▼B*Artikkel 16***Kõikide pindalade deklareerimata jätmine**

1. Kui toetusesaaja ei deklareeri jooksvaks aastaks kõiki määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikes 1 osutatud pindaladega seotud põlde ning kui erinevus ühelt poolt ühtses taotluses ja/või maksetaotluses deklareeritud kogupindala ja teiselt poolt deklareeritud pindala pluss deklareerimata põldude kogupindala vahel on rohkem kui 3 % deklareeritud pindalast, vähendatakse sellele toetusesaajale kõnealuseks aastaks makstavate pindalapõhiste otsetoetuste ja/või pindalatoetusmeetmete alusel makstavate toetuste kogusummat kuni 3 %, olenevalt väljajätmise raskusastmest.

Esimese lõigu kohaselt arvutatud karistust vähendatakse artikli 28 lõike 2 kohaselt kohaldatava halduskaristuse summa võrra.

▼B

2. Lõiget 1 kohaldatakse ka määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 46 ja 47 sätestatud kavadega seotud maksete suhtes, kui toetusesaaja suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artiklile 92. Toetuse vähendamise määra kohaldatakse määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 kohaste meetmetega seotud maksete kogusumma suhtes, mis jagatakse ümberkorraldamise ja muutmise korral kolmeks.

3. Lõiget 1 ei kohaldata määruse (EL) nr 1307/2013 V jaotise kohase väikepõllumajandustootjate kava alusel tehtavate maksete suhtes.

*2. JAGU****Pindalatoetuskavad, v.a kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavadega seotud toetus, või pindalatoetusmeetmed****Artikkel 17***Üldpõhimõtted****▼M1**

1. Käesoleva jaotise kohaldamisel eristatakse vastavalt vajadusele järgmisi põllumajanduskultuuride rühmi:

- a) põhitoeuskavaga seotud toetusõiguste aktiveerimiseks või ühtse pindalatoetuse saamiseks deklareeritud pindala;
- b) alad, mille eest on õigus saada ümberjaotavat toetust;
- c) alad, mille eest on õigus saada toetust noorte põllumajandustootjate toetuskava alusel;
- d) alad, mis on deklareeritud vabatahtlike tootmiskohustusega seotud toetusmeetmete all;
- e) põllumajanduskultuuri rühm iga muu pindalatoetuskava või -meetme jaoks deklareeritud pindala kohta, mille suhtes kohaldatakse erinevat toetusemäära;
- f) rubriigis „muud kasutusviisid” deklareeritud pindala.

Esimese lõigu punkti e kohaste toetuste puhul looduslikust või muust eripärast tingitud piirangutega alad, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1305/2013 artiklis 31, kus järkjärguliselt vähenevate toetussummade kasutamisel tuleb arvestada kõnealuste summade keskmise väärtuse ja vastavate deklareeritud pindalade suhtega.

▼B

2. Kui sama pindala on toetuse- ja/või maksetaotluse aluseks mitme pindalatoetuskava või -meetme raames, arvestatakse kõnealust pindala iga sellise toetuskava või -meetme puhul eraldi.

*Artikkel 18***Pindalatoetuste arvutamise alus**

1. Põhitoetuskava ja väikepõllumajandustootjate kava alusel esitatud toetusetaotluste, ümberjaotava toetuse ja looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetuse taotluste ning vajaduse korral noorte põllumajandustootjate kava alusel esitatud toetusetaotluste puhul ja põhitoetuskava kohaldavates liikmesriikides kohaldatakse järgmist:

- a) kui deklareeritud toetusõiguste arv ületab toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvu, vähendatakse deklareeritud toetusõigusi toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvuni;
- b) kui deklareeritud toetusõiguste arv ja deklareeritud pindala erinevad, kohandatakse deklareeritud pindala väiksema arvuni.

Käesolevat lõiget ei kohaldata toetusõiguste jaotamise esimesel aastal.

2. Noorte põllumajandustootjate toetuse puhul ja juhul, kui liikmesriik valib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõigetes 6, 7 ja 8 sätestatud toetusmeetodi: kui põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel deklareeritud pindala ületab liikmesriigis kõnealuse määruse artikli 50 lõike 9 kohaselt kehtestatud piirmäära, vähendatakse deklareeritud pindala selle piirmäärani.

3. Ümberjaotava toetuse puhul, kui põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel deklareeritud pindala ületab liikmesriigi poolt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 41 lõike 4 kohaselt kehtestatud piirmäära, vähendatakse deklareeritud pindala selle piirmäärani.

4. Looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetuse puhul ja juhul, kui liikmesriik valib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 48 lõikes 4 sätestatud toetusmeetodi: kui põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel deklareeritud pindala ületab liikmesriigi kehtestatud hektarite maksimumarvu, vähendatakse deklareeritud pindala selle hektariarvuni.

5. Pindalatoetuskavade või -meetmete alusel esitatud toetuse- ja/või maksetaotluste puhul: kui selgub, et põllumajanduskultuuri rühmale määratud pindala on suurem kui toetusetaotluses deklareeritud pindala, lähtutakse toetuse arvutamisel deklareeritud pindalast.

▼B

6. Ilma et see piiraks artikli 19 kohaste halduskaristuste kohaldamist, lähtutakse juhul, kui pindalatoetuskavade või -meetmete alusel esitatud toetuse- ja/või maksetaotluste puhul selgub, et deklareeritud pindala ületab artikli 17 lõikes 1 osutatud põllumajanduskultuuri rühmale määratud pindala, toetuse arvutamisel kõnealusele põllumajanduskultuuri rühmale määratud pindalast.

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 60 kohaldamist, peetakse kindlaksmääratud pindala ja deklareeritud pindala siiski võrdseks, kui kindlaksmääratud kogupindala ja määruse (EL) nr 1307/2013 III, IV ja V jaotises kehtestatud otsetoetuskavade alusel toetuse saamiseks deklareeritud kogupindala või pindalatoetusmeetme alusel toetuse saamiseks deklareeritud kogupindala erinevus on kuni 0,1 hektarit. Selles arvutuses võetakse arvesse üksnes artikli 17 lõikes 1 osutatud majanduspõllukultuuri rühma tasandil üledeklareeritud pindala.

Teist lõiku ei kohaldata, kui kõnealune erinevus on rohkem kui 20 % toetusetaotlusega hõlmatud deklareeritud kogupindalast.

7. Põhitoetuskava alusel makstava toetuse arvutamisel võetakse arvesse eri toetusõiguste keskmist väärtust asjaomase deklareeritud pindala suhtes.

*Artikkel 19***Halduskaristused üledeklareerimise korral**

1. Kui pindalatoetuskava või -meetme alusel toetuse saamiseks deklareeritud pindala ületab artikli 17 lõikes 1 osutatud põllumajanduskultuuri rühma puhul artikli 18 kohaselt kindlaksmääratud pindala, arvutatakse toetus kindlaksmääratud pindala alusel, millest lahutatakse kahekordne leitud erinevus, kui see erinevus on suurem kui 3 % või kaks hektarit, kuid mitte rohkem kui 20 % kindlaksmääratud pindalast.

Kui erinevus on üle 20 % kindlaksmääratud pindalast, siis asjaomasele põllumajanduskultuuri rühmale pindalatoetust ei anta.

2. Kui erinevus on üle 50 %, siis asjaomasele põllumajanduskultuuri rühmale pindalatoetust ei anta. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab deklareeritud pindala ja artikli 18 kohaselt kindlaks määratud pindala vahele.

▼M1

3. Kui lõigete 1 ja 2 kohaselt arvutatud summat ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014⁽¹⁾ artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

⁽¹⁾ Komisjoni 6. augusti 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 908/2014, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses makse- ja muude asutustega, finantsjuhtimisega, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega, kontrollieeskirjadega, tagatistega ja läbipaistvusega (ELT L 255, 28.8.2014, lk 59).

▼ M1*Artikkel 19a*

Halduskaristused üledeklareerimisjuhtude korral, mis hõlmavad põhitoetuskava, ühtse pindalatoetuse kava, ümberjaotavat toetust, noorte põllumajandustootjate toetuskava, looduslikust eripärast tingitud piirangutega alasid, väikepõllumajandustootjate kava, Natura 2000 ja vee raamdirektiivi kohaseid toetusi ning looduslikust või muust eripärast tingitud piirangutega alade puhul makstavaid toetusi

1. Kui määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1., 2., 4. ja 5. peatükiga ning V jaotisega ette nähtud pindalatoetuskavade ning määruse (EL) nr 1305/2013 artiklitega 30 ja 31 ette nähtud pindalapõhiste toetusmeetmete alusel toetuse saamiseks deklareeritud pindala ületab artikli 17 lõikes 1 osutatud põllumajanduskultuuri rühma puhul käesoleva määruse artikli 18 kohaselt deklareeritud pindala, arvutatakse toetus kindlaksmääratud pindala alusel, millest lahutatakse 1,5kordne leitud erinevus, kui see erinevus moodustab kindlaksmääratud pindalast üle 3 % või on rohkem kui 2 hektarit.

Halduskaristus ei tohi olla suurem kui 100 % summadest, mis on arvatud deklareeritud pindala alusel.

▼ C1

2. Kui toetusesaajale ei ole veel määratud halduskaristust lõikes 1 osutatud pindala üledeklareerimise eest asjaomase toetuskava või -meetme puhul, vähendatakse kõnealuses lõikes osutatud halduskaristust 50 % võrra, kui erinevus deklareeritud pindala ja kindlaksmääratud pindala vahel ei ole suurem kui 10 % kindlaksmääratud pindalast.

▼ M1

3. Kui toetusesaaja halduskaristust vähendatakse vastavalt lõikele 2 ja tema puhul tuleb seoses asjaomase toetuskava või -meetmega määrata järgmisel taotlusaastal muu halduskaristus, millele on osutatud käesolevas artiklis ja artiklis 21, peab toetusesaaja maksma järgmise taotlusaasta eest halduskaristuse kogu summa ning summa, millega vastavalt lõikele 2 on lõike 1 kohaselt arvatud halduskaristust vähendatud.

4. Kui lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt arvatud summat ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääb kustutatatakse.

▼B*Artikkel 20***Puuvilla eritoetusega seotud halduskaristused**

Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 19 kohaste halduskaristuste kohaldamist, kaotab toetusesaaja õiguse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 60 lõike 2 kohasele toetuse suurendamisele, kui leitakse, et toetusesaaja ei täida määruse (EL) nr 639/2014⁽¹⁾ artikli 61 lõigetest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi. Peale selle vähendatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 57 alusel toetuskõlbliku hektari kohta makstavat puuvillatoetust sellise suurendamise summa võrra, millele toetusesaajal oleks muidu kõnealuse määruse artikli 60 lõike 2 kohaselt õigus olnud.

*Artikkel 21***Määruse (EL) nr 1307/2013 III ja V jaotise kohase noorte põllumajandustootjate toetusega seotud halduskaristused, välja arvatud pindala üledeklareerimisega seotud halduskaristused**

1. Ilma et see piiraks artikli 19 kohaste halduskaristuste kohaldamist, jäetakse noorte põllumajandustootjate toetus maksmata või tühistatakse täielikult, kui leitakse, et toetusesaaja ei täida määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõikes 2 ega delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 49 osutatud kohustusi. Kui leitakse, et toetusesaaja on esitanud kohustuste täitmise tõendamiseks ebaõigeid tõendeid, kohaldatakse lisaks karistust, mis vastab 20 %-le summast, mille toetusesaaja on või oleks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 1 kohase noorte põllumajandustootjate toetusena saanud.

▼M1

2. Kui alusetult makstud summat ja lõikes 1 osutatud halduskaristusi ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

▼B*3. JAGU****Kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade toetamine*****▼M2***Artikkel 22***Üldpõhimõtted**

Kui käesoleva jao kohaldamisel on sama pindala määratud kindlaks seoses rohkem kui ühe kliima- ja keskkonnasäästliku põllumajandustavaga, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 2,

⁽¹⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1)

▼ M2

arvestatakse asjaomast pindala kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade toetamise (edaspidi „keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus”) arvutamisel iga kõnealuse tava puhul eraldi.

▼ B*Artikkel 23*

Kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade toetuse arvutamise alus seoses põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel toetuse saamiseks deklareeritud toetuskõlblike hektaritega

1. Kui liikmesriik kohaldab põhitoetuskava, kohaldatakse järgmist:
 - a) kui deklareeritud toetusõiguste arv ületab toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvu, vähendatakse deklareeritud toetusõigusi toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvuni;
 - b) kui deklareeritud toetusõiguste arv ja deklareeritud pindala erinevad, kohandatakse deklareeritud pindala väiksema arvuni.

▼ M2

2. Ilma et see piiraks artikli 28 kohaste halduskaristuste kohaldamist, lähtutakse kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade toetuse (edaspidi „keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus”) arvutamisel kindlaksmääratud pindalast.

▼ B

Kui põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava jaoks kindlaksmääratud pindala on suurem kui toetusetaotluses deklareeritud pindala, lähtutakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel deklareeritud pindalast.

▼ M2*Artikkel 24*

Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse vähendamine põllumajanduskultuuride mitmekesistamise nõude rikkumise korral

1. Sellise põllumaa puhul, kus määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 1 esimeses lõigus nõutud vähemalt kahte eri põllumajanduskultuuri ning peamise põllumajanduskultuuri jaoks ette nähtud pindala ei tohi katta kindlaksmääratud põllumaa kogupindalast üle 75 %, kuid peamise põllumajanduskultuuri jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab üle 75 %, kasutatakse käesoleva määruse artikli 23 kohasel keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel pindala, mida on vähendatud kindlaksmääratud põllumaa kogupindalast üle 75 % üle oleva peamise põllumajanduskultuuri kahekordse pindala võrra.

▼ M2

2. Sellise põllumaa puhul, kus määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 1 teises lõigus nõutud vähemalt kolme eri põllumajanduskultuuri ning peamise põllumajanduskultuuri jaoks ette nähtud pindala ei tohi katta kindlaksmääratud põllumaa kogupindalast üle 75 %, kuid peamise põllumajanduskultuuri jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab üle 75 %, kasutatakse käesoleva määruse artikli 23 kohasel keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel pindala, mida on vähendatud kindlaksmääratud põllumaa kogupindalast üle 75 % üle oleva peamise põllumajanduskultuuri pindala võrra.

3. Sellise põllumaa puhul, kus määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 1 teises lõigus nõutud vähemalt kolme eri põllumajanduskultuuri ning kahe peamise põllumajanduskultuuri jaoks ette nähtud pindala ei tohi katta kindlaksmääratud põllumaa kogupindalast üle 95 %, kuid kahe peamise põllumajanduskultuuri jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab üle 95 %, kasutatakse käesoleva määruse artikli 23 kohasel keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel pindala, mida on vähendatud kindlaksmääratud põllumaa kogupindalast üle 95 % üle oleva peamise põllumajanduskultuuri viiekordse pindala võrra.

4. Põllumajanduslikes majapidamistes, kus määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 2 kohaselt ei tohi ülejäänud põllumaal kasvav peamine põllumajanduskultuur hõlmata üle 75 % kõnealusest ülejäävast põllumaast, kuid ülejäänud põllumaal kasvava peamise põllumajanduskultuuri jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab üle 75 %, kasutatakse käesoleva määruse artikli 23 kohasel keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel pindala, mida on vähendatud kindlaksmääratud põllumaa kogupindalast üle 75 % üle oleva peamise põllumajanduskultuuri kahekordse pindala võrra.

5. Kui leitakse, et toetusesaajal esineb käesolevas artiklis põllumajanduskultuuride mitmekesistamise kohta kehtestatud nõuete rikkumisi kolme aasta jooksul, tuleb pindala, mille puhul keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks kasutatavat pindala on lõigete 1–4 kohaselt vähendatud, korrutada järgnevatel aastatel kahega.

▼ B*Artikkel 25***Keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse vähendamine püsirohumaaga seotud nõuete rikkumise korral**

1. Kui tehakse kindlaks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud nõuete rikkumine, vähendatakse keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse artikli 23 kohaseks arvutamiseks kasutatavat pindala selle pindala võrra, mille puhul on rikutud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud nõudeid.

2. Kui tehakse kindlaks delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 44 osutatud kohustuste täitmata jätmise, vähendatakse keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse artikli 23 kohaseks arvutamiseks kasutatavat pindala selle pindala võrra, mille puhul ei ole täidetud delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 44 osutatud kohustusi.

▼B

3. Nõuete rikkumine on „kindlaks tehtud” juhul, kui see tehakse kindlaks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 74 kohaselt tehtud kontrolli tulemusel või pärast seda, kui pädev kontrolliasutus või makseasutus on sellest mõnel muul viisil teada saanud.

Artikkel 26

Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse vähendamine ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaga seotud nõuete rikkumise korral

1. Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, mille olemasolu on ette nähtud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 1 kohaselt (edaspidi „nõutav ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala”), arvutatakse põllumaa kindlaksmääratud kogupindala alusel ja see peab hõlmama määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 kohaselt kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktides c, d, g ja h osutatud alasid.

▼M2

2. Kui nõutav ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala on suurem kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 3 kohaselt kaalutud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, kasutatakse käesoleva määruse artikli 23 kohasel keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel pindala, mida on vähendatud kümnekordse leidmata ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala võrra.

Esimese lõigu kohaldamisel ei tohi kindlaksmääratud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala olla suurem kui kogu deklareeritud põllumaa all deklareeritud kindlaksmääratud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade osa.

3. Kui leitakse, et toetusesaajal on kolme aasta jooksul esinenud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohta kehtestatud nõuete rikkumisi, tuleb pindala, mille puhul keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks kasutatavat pindala on lõike 2 kohaselt vähendatud, korrutada järgnevatel aastatel kahega.

▼B*Artikkel 27*

Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse vähendamise ülemmäär

1. Artiklite 24 ja 26 kohaselt arvutatud vähendamiste summa, mida väljendatakse hektarites, ei tohi ületada põllu hektarite kindlaksmääratud koguarvu, mis hõlmab ka – kui see on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 kohaselt asjakohane – kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktide c, d, j ja k kohaselt kindlaks määratud maa-alasid.

2. Ilma et see piiraks artikli 28 kohaste halduskaristuste kohaldamist, ei ületa artiklite 24–26 kohaselt arvutatud koguvähendamine artikli 23 kohaselt arvutatud keskkonnasäästlikumaks muutmise toetust.

▼ **B***Artikkel 28***Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusega seotud halduskaristused**

1. Kui artikli 23 kohaseks keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks kasutatav pindala erineb pindalast, mida kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks pärast artiklite 24–27 kohaldamist, arvutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus viimati nimetatud pindala alusel, lahutades sellest kahekordse kindlaksmääratud erinevuse, kui erinevus on suurem kui 3 % või kaks hektarit, kuid mitte rohkem kui 20 % pindalast, mida kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks pärast artiklite 24–27 kohaldamist.

Kui erinevus on suurem kui 20 %, siis toetust ei anta.

Kui erinevus on suurem kui 50 %, siis toetust ei anta. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab erinevusele keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel artikli 23 kohaselt kasutatud pindala ja sellise pindala vahel, mida kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel pärast artiklite 24–27 kohaldamist.

2. Kui toetusesaaja ei deklareeri kogu oma põllumaad, kuna see võiks ta vabastada määruse (EL) nr 1307/2013 artiklites 44, 45 ja 46 sätestatud kohustuste täitmisest, ja/või ei deklareeri kogu oma püsirohumaad, mis kõnealuse määruse artikli 45 lõike 1 kohaselt on keskkonnatundlik, ja kui deklareerimata pindala on üle 0,1 hektari, vähendatakse pindala, mida pärast käesoleva määruse artiklite 24–27 kohaldamist kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks, veel 10 %.

3. Vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 77 lõikele 6 ei kohaldata käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt arvutatud halduskaristust taotlusaastatel 2015 ja 2016. Lõigete 1 ja 2 kohaselt arvutatud halduskaristus jagatakse viiega ja see ei tohi ületada 20 % keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusest, millele asjaomasel põllumajandustootjal oleks taotlusaastal 2017 artikli 23 kohaselt õigus olnud, ning jagatakse neljaga ja see ei tohi ületada 25 % samast summast, mis on ette nähtud 2018. ja järgmisteks taotlusaastateks.

▼ **M1**

4. Kui lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt arvutatud halduskaristuste summat ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

▼ **B***Artikkel 29***Samaväärsete tavade suhtes kohaldatavad eeskirjad**

Käesolevat jagu kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 3 osutatud samaväärsete tavade suhtes.

▼B

4. JAGU

Loomapidamistoetuskavade alusel esitatud loomapidamistoetusetaotlustel põhinev vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus ja loomadega seotud toetusmeetmete alusel esitatud maksetaotlustel põhinev maaelu arengu toetus

Artikkel 30

Arvutamise alus

1. Toetust ei tohi mingil juhul maksta suurema arvu loomade eest, kui on toetuse- või maksetaotluses märgitud.
2. Põllumajandusliku majapidamise loomi käsitatakse kindlaksmääratuna üksnes siis, kui nad on toetuse- või maksetaotluses identifitseeritud. Identifitseeritud loomi võib ilma toetusõigust kaotamata asendada juhul, kui pädev asutus ei ole toetusesaajale veel teatanud toetuse- või maksetaotlusega seotud nõueterikkumisest ega oma kavatsusest teha kohapealset kontrolli. Kui liikmesriik ei kasuta maksetaotluste esitamata jätmise võimalust vastavalt eeskirjadele, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, tagab ta igal juhul olukorra, et on täiesti selge, millised loomad on toetusesaajate taotlustega hõlmatud.
3. Ilma et see piiraks artikli 31 kohaldamist, arvutatakse toetus kindlaksmääratud loomade alusel, kui toetuse- või maksetaotluses deklareeritud loomade arv ületab haldus- või kohapealse kontrolli tulemusel kindlaks määratud arvu.

▼M1

3a. Kui loomad on toimetatud muudesse asukohtadesse kui rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 artikli 21 lõike 1 punkti d kohaselt teavitatud asukohad liikmesriigi poolt nimetatud punktis osutatud kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul, käsitatakse neid kindlaksmääratutena, kui kõnealuste loomade vahetu ümberpaigutamine põllumajandusliku majapidamise piires toimus kohapealse kontrolli käigus.

▼B

4. Kui avastatakse veiste identifitseerimis- ja registreerimissüsteemiga seotud nõuete rikkumine, kohaldatakse järgmist:
 - a) põllumajandusliku majapidamise veist, kes on kaotanud ühe kahest kõrvamärgist, käsitatakse kindlaksmääratuna, kui ta on selgelt ja individuaalselt identifitseeritav veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi muude selliste elementide järgi, mis on osutatud määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 esimese lõigu punktides b, c ja d;
 - b) kui ainult üks põllumajandusliku majapidamise veis on kaotanud kaks kõrvamärgist, käsitatakse teda kindlaksmääratuna, tingimusel et ta on siiski identifitseeritav registri, loomapassi, andmebaasi või määruses (EÜ) nr 1760/2000 sätestatud muude vahendite abil, ning tingimusel et loomapidaja suudab tõendada, et ta on enne kohapealsest kontrollist teatamist võtnud juba meetmeid olukorra parandamiseks;

▼ M1

- c) kui avastatud rikkumised on seotud ebaõigete registrikannete, loomapasside või loomade elektroonilise andmebaasiga, kuid nende puhul ei kontrollita vastavust muudele toetuskõlblikkuse tingimustele kui delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 53 lõikes 4 osutatud toetuskava või -meetmed, käsitatakse asjaomast looma kindlaksmääramata loomana üksnes siis, kui selliseid ebaõiged kandeid leitakse vähemalt kahe kontrolli käigus 24 kuu jooksul. Kõikidel muudel juhtudel käsitatakse asjaomaseid loomi kindlaksmääramata loomana pärast esimese rikkumise avastamist.

▼ B

Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kandeid ja sinna esitatud teateid võib igal ajal parandada, kui pädev asutus on avastanud ilmsed vead.

5. Põllumajandusliku majapidamise lammast või kitse, kes on kaotanud ühe kõrvamärgise, käsitatakse kindlaksmääratuna, tingimusel et loom on siiski identifitseeritav esimese identifitseerimisvahendiga vastavalt määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 4 lõike 2 punktile a, ning tingimusel, et lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kõik muud nõuded on täidetud.

▼ M1*Artikkel 31*

Loomatoetuskavade või loomatoetusmeetmete alusel toetuse saamiseks deklareeritud loomadega seoses määratavad halduskaristused

1. Kui loomatoetuskava alusel esitatud toetusetaotluse või loomadega seotud toetusmeetme alusel esitatud maksetaotluse või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, mis toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal selle toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel saada, käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kindlaks määratava protsendi võrra, kui nõuete rikkumisi ei leita rohkem kui kolme looma puhul.

2. Kui nõuete rikkumisi avastatakse rohkem kui kolme looma puhul, vähendatakse toetuse kogusummat, mida toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal lõikes 1 osutatud toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel saada:

- a) kooskõlas lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui see ei ületa 10 %;
- b) kooskõlas lõikega 3 määratav protsent kahekordselt, kui see ületab 10 %, kuid ei ole suurem kui 20 %.

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 20 %, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud.

▼ M1

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 50 %, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahele. Kui kõnealust summat ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääb kustutatakse.

Muude liikide puhul kui need, millele on osutatud käesoleva määruse artikli 30 lõigetes 4 ja 5, võivad liikmesriigid otsustada määrata kindlaks loomade arvu, mis erineb käesoleva artikli lõigetega 1 ja 2 ette nähtud kolme looma künnisest. Kõnealuse arvu kindlaksmääramisel tagavad liikmesriigid, et see on kõnealuse künnisega sisuliselt samaväärne, võttes muu hulgas arvesse loomühikuid ja/või eraldatud abi- või toetuse summat.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud protsendimäärade kehtestamiseks jagatakse loomatoetuskava või loomatoetusmeetme või sellega seotud tegevuse liigi alusel deklareeritud selliste loomade arv, kelle puhul on leitud nõuete rikkumisi, sama loomatoetuskava või loomatoetusmeetme või selle toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel kindlaksmääratud selliste loomade arvuga, kes on hõlmatud toetuse- või maksetaotlusega või asjaomaseks taotlusaastaks sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigiga.

Kui liikmesriik kasutab kooskõlas rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 artikli 21 lõikega 4 võimalust omada ilma nõueteta süsteemi, käsitatakse käesoleva lõike kohaldamisel potentsiaalselt toetuskõlblikke loomi, kes ei ole loomade identifitseerimis- ja registreerimissüsteemis õigesti identifitseeritud ega registreeritud, loomana, kelle puhul on leitud nõuete rikkumisi, olenemata sellest, kas nad vastavad delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 53 lõikega 4 kehtestatud toetuskõlblikkuse tingimustele.

4. Kui sellise toetuse kogusumma, mida toetusesaajal on asjaomasel taotlusaastal toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetme alusel toimuva tegevusliigi raames õigus saada, arvutamine põhineb nende päevade arvul, millal toetuskõlblikkuse tingimustele vastav loom asub põllumajanduslikus majapidamises, põhineb ka nende loomade arvu arvutamine, kelle puhul on lõigetes 1 ja 2 osutatud rikkumisi leitud, selliste päevade arvul, millal loomad viibisid põllumajanduslikus majapidamises.

Lõike 3 teises lõigus osutatud potentsiaalselt toetuskõlblike loomade puhul arvutatakse selliste loomade arv, kelle puhul on avastatud nõuete rikkumisi, lähtuvalt nende päevade arvust, millal loomad kvalifitseerusid toetuse saamiseks.

▼B*Artikkel 32***Erandid halduskaristuste kohaldamisest toetusesaajast sõltumatute asjaolude korral**

Artiklis 31 sätestatud halduskaristusi ei kohaldata, kui toetusesaaja ei suuda toetuskõlblikkuse kriteeriume või kohustusi täita toetusesaajast sõltumatute karja mõjutavate asjaolude tõttu, tingimusel et ta on teavitanud pädevat asutust kirjalikult kümne tööpäeva jooksul pärast loomade arvu vähenemise avastamist.

Ilma et see piiraks üksikjuhtude tegelike asjaolude arvesse võtmist, võivad pädevad asutused tunnistada karja mõjutavateks loomulikeks asjaoludeks järgmised asjaolud:

- a) looma surm haiguse tagajärjel või
- b) looma surm õnnetusjuhtumi tõttu, mille eest toetusesaajat saa vastutavaks pidada.

*Artikkel 33***Täiendavad karistused ja meetmed**

1. Selleks et tagada kontrollinõuete, sealhulgas teatamiskohustuste täitmine, võivad liikmesriigid ette näha täiendavad siseriiklikud karistused, mida kohaldatakse toetuse taotlemises osalevate vahendajate suhtes.

2. Kui avastatakse, et teenistused, asutused või organisatsioonid (v.a pädevad asutused) on vastavalt eeskirjadele, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti c alusel, esitanud ebaõigeid tõendeid hooletuse tõttu või tahtlikult, kohaldab asjaomane liikmesriik asjakohaseid siseriiklikke karistusi kooskõlas siseriiklike õigusaktidega. Sellise nõueterikkumise teistkordsel avastamisel võetakse rikkumisega seotud teenistuselt, asutuselt või organisatsioonilt vähemalt üheks aastaks õigus esitada tõendeid toetuse taotlemiseks.

▼M1*Artikkel 34***Loomade elektroonilise andmebaasi kannete muutmine ja parandamine**

Deklareeritud loomade puhul kohaldatakse artiklit 15 loomade elektroonilise andmebaasi kannete selliste vigade ja väljajätmistega suhtes, mis on tehtud pärast toetuse- või maksetaotluse esitamist.

III JAOTIS

MAAELU ARENGU TOETUSE MEETMEID KÄSITLEVAD ERISÄTTED

*Artikkel 35***Toetuskõlblikkuse kriteeriumide (v.a pindala suurus või loomade arv) ning sellekohaste või muude kohustuste täitmata jätmise**

1. Taotletud toetust ei maksta või see tühistatakse täielikult, kui toetuskõlblikkuse kriteeriume ei täideta.

2. Taotletud toetuse maksmisest keeldutakse või see tühistatakse täielikult või osaliselt, kui ei ole täidetud järgmised kohustused:

a) maaelu arengu programmis kehtestatud kohustused või

b) vajaduse korral muud kohustused, mis on kehtestatud liidu või liikmesriigi õigusega või maaelu arengu programmiga, eelkõige seoses riigihangete, riigiabi ning muude kohustuslike standardite ja nõuetega.

3. Kui liikmesriigid teevad nõuete rikkumise või lõikes 2 osutatud kohustuste täitmata jätmise tõttu otsuse toetuse maksmisest keeldumise või selle tühistamise määra üle, võtavad nad arvesse lõikes 2 osutatud toetuse tingimustega seotud nõueterikkumise raskusastet, ulatust, kestust ja kordumist.

Nõuete rikkumise raskusaste sõltub eelkõige selle tagajärgede olulisusest, võttes arvesse võetud kohustuste eesmärki, mida ei ole täidetud.

Nõuete rikkumise ulatus sõltub eelkõige selle mõjust kogu tegevusele.

Kestus sõltub eelkõige selle mõju ajalisest ulatusest või sellest, kas seda mõju on võimalik mõistlike vahenditega lõpetada.

Kordumine sõltub sellest, kas ühe ja sama toetusesaaja puhul on avastatud samalaadseid rikkumisi seoses ühe ja sama meetme või tegevusliigiga eelmise nelja aasta või kogu programmiperioodi 2014–2020 jooksul või seoses analoogse meetmega programmiperioodi 2007–2013 jooksul.

4. Mitmeaastaste kohustuste või maksete puhul kohaldatakse lõikes 3 osutatud kriteeriumidel põhinevat toetuse tühistamist ka nende summade suhtes, mis varasematel aastatel on kõnealuse tegevuse eest juba makstud.

5. Kui lõikes 3 osutatud kriteeriumidel põhineva üldhindamise tulemusel tehakse kindlaks ränk nõuete rikkumine, toetust ei maksta või tühistatakse see täielikult. Lisaks arvatakse toetusesaaja välja sama meetme või tegevusliigiga seoses toetuse saamisest sel aastal, kui rikkumine avastati, ja järgmisel kalendriaastal.

▼B

6. Kui tehakse kindlaks, et toetusesaaja esitas toetuse saamiseks võltsitud tõendeid või jättis vajalikku teabe hooletuse tõttu esitamata, toetust ei maksta või tühistatakse see täielikult. Lisaks arvatakse toetusesaaja välja sama meetme või tegevusliigiga seoses toetuse saamisest sel aastal, kui rikkumine avastati, ja järgmisel kalendriaastal.

▼M1

7. Kui toetuse maksmisest keeldumist või lõigetes 1, 2, 4, 5 ja 6 osutatud halduskaristusi ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

▼B*Artikkel 36***Toetuse maksmise peatamine**

Makseasutus võib peatada teatavate kuludega seotud toetuse maksmise, kui avastatakse nõuete rikkumine, millega kaasneb halduskaristus. Makseasutus taastab toetuse maksmise kohe, kui toetusesaaja tõendab pädevale asutusele, et olukord on lahendatud. Maksimaalne peatamisaeg ei või ületada kolme kuud. Liikmesriigid võivad ka kehtestada lühemaid maksimumperioode olenevalt tegevusliigist ja sellest, missugune on nõuete kõnealuse rikkumise mõju.

Makseasutus võib toetuse maksmise peatada üksnes juhul, kui nõuete rikkumine ei sea ohtu asjaomase tegevuse üldeesmärgi saavutamist ja kui eeldatakse, et toetusesaaja suudab olukorra lahendada kindlaksmääratud maksimumtähtaja jooksul.

IV JAOTIS

NÕUETELE VASTAVUSE KONTROLI SÜSTEEM JA SELLEGA SEOTUD HALDUSKARISTUSED

I PEATÜKK

PÜSIROHUMAAD KAITSE*Artikkel 37***Püsirohumaadega seotud kohustused**

1. Kui tehakse kindlaks, et määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 3 lõikes 3 osutatud suhtarv on 2014. aastal riigi või piirkonna tasandil vähenenud, võivad asjaomased liikmesriigid näha otsetoetuste kava alusel 2015. aastal mis tahes toetust taotlevale toetusesaajale ette kohustuse mitte muuta püsirohumaad all oleva maa otstarvet ilma eelneva kooskõlastuseta.

Kui tehakse kindlaks, et suhtarv on 2014. aastal vähenenud rohkem kui 5 %, näeb asjaomane liikmesriik ette sellise kohustuse.

▼B

Kui esimeses ja teises lõigus osutatud kooskõlastuse suhtes kohaldatakse tingimust, et ala võetakse kasutusele püsirohumaana, loetakse selline maa erandina määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 2 teise lõigu punktis 2 sätestatud määratlusest püsirohumaaks alates selle otstarbe muutmise esimesest päevast. Seda maa-ala tuleb viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutada rohu ja muude rohhtaime kasvatamiseks.

2. Lõikes 1 sätestatud kohustust ei kohaldata toetusesaajate suhtes juhul, kui nad muutsid maa püsirohumaaks vastavalt nõukogu määrustele (EMÜ) nr 2078/92, ⁽¹⁾ (EÜ) nr 1257/1999 ⁽²⁾ ja (EÜ) nr 1698/2005.

3. Kui tehakse kindlaks, et määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 3 lõikes 2 osutatud kohustust ei ole võimalik 2014. aastal täita, näeb asjaomane liikmesriik lisaks lõike 1 kohastele meetmetele riigi või piirkonna tasandil ette, et otsetoetuste kava alusel 2015. aastal toetust taotlevale toetusesaajal on kohustus muuta maa tagasi püsirohumaa all olevaks maaks.

Esimest lõiku kohaldatakse üksnes selliste toetusesaajate suhtes, kelle käsutuses on maa, mis muudeti püsirohumaast muu kasutusotstarbega maaks.

Esimest lõiku kohaldatakse sellise maa-ala suhtes, mille otstarvet on sedasi muudetud 24 kuu jooksul enne viimast kuupäeva, millal määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõike 2 kohaselt tuleb asjaomasel liikmesriigis esitada ühtsed taotlused.

Sel juhul tuleb põllumajandustootjatel protsentuaalne osa sellest pindalast püsirohumaaks tagasi muuta või võtta sama pindalaga ala tarvitusele püsirohumaana. Protsentuaalse osa arvutamise aluseks võetakse pindala, mille otstarvet põllumajandustootja on niimoodi muutnud, ja tasakaalu taastamiseks vajalik pindala.

Kui aga selline maa-ala anti üle pärast selle muutmist muu kasutusotstarbega maaks, kohaldatakse esimest lõiku ainult juhul, kui üleandmine toimus pärast 6. maid 2004.

Erandina määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 2 teise lõigu punktist 2 käsitatakse püsirohumaaks tagasi muudetud või sellena uuesti kasutusele võetud maa-alasid püsirohumaana alates nende tagasimuutmise või uuesti kasutusele võtmise esimesest päevast. Neid maa-alasid tuleb viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutada rohu ja muude rohhtaime kasvatamiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EMÜ) nr 2078/92, 30. juuni 1992, keskkonnakaitsenõuete ja paikondade alalhoiuga kooskõlas olevate põllumajanduslike tootmismetodite kohta (EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1257/1999, 17. mai 1999, Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80).

▼B

4. Lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse üksnes 2015. aastal.
5. Liikmesriigid teostavad 2015. ja 2016. aastal kontrolle, et veenduda lõigete 1 ja 3 täitmisel.

II PEATÜKK

HALDUSKARISTUSTE ARVUTAMINE JA KOHALDAMINE*Artikkel 38***Nõuete rikkumise korral kohaldatavad üldeeskirjad**

1. Mõiste nõuete „korduv” rikkumine tähendab seda, et ühe ja sama nõude või standardi täitmata jätmine on kindlaks tehtud rohkem kui üks kord üksteisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, tingimusel et toetusesaajale on varasemast nõuete rikkumisest teatatud ja tal on vastavalt asjaoludele olnud võimalik võtta vajalikke meetmeid eelmise rikkumise kõrvaldamiseks. Nõuete korduva rikkumise väljaselgitamisel võetakse arvesse määruse (EÜ) nr 1122/2009 kohaselt välja selgitatud rikkumisi ja eelkõige käsitatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste kolmandat nõuet samaväärsena määruse (EÜ) nr 73/2009 21. detsembril 2013 kehtinud versiooni II lisas esitatud teise kohustusliku majandamisnõudega.
2. Nõuete rikkumise „ulatuse” kindlakstegemisel võetakse arvesse eelkõige seda, kas rikkumisel on kaugemale ulatuv mõju või kas see piirdub üksnes põllumajandusliku majapidamisega.
3. Nõuete rikkumise „raskusaste” sõltub eelkõige sellega kaasnevate tagajärgede olulisusest, võttes arvesse asjaomase nõude või standardi eesmäärke.
4. Nõuete rikkumise „püsivus” sõltub eelkõige selle mõju ajalisest kestusest või võimalusest mõjurid mõistlike vahenditega kõrvaldada.
5. Käesoleva peatüki kohaldamisel käsitatakse nõuete rikkumist „välja selgitatuna”, kui see tehakse kindlaks käesoleva määruse kohaselt teostatud mis tahes liiki kontrolli käigus või kui pädev kontrolliasutus või asjakohasel juhul makseasutus on sellest mõnel muul viisil teada saanud.

*Artikkel 39***Hooletuse korral rakendatavate halduskaristuste arvutamine ja kohaldamine**

1. Kui kindlaks tehtud rikkumise põhjuseks on toetusesaaja hooletus, kohaldatakse vähendamist. Üldjuhul vähendatakse määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud maksete ja iga-aastaste toetuste kogusummat 3 %.

Lähtudes nõuete rikkumise olulisuse hindamisest, mida pädev kontrolliasutus teeb artikli 38 lõigetes 1–4 osutatud kriteeriume arvesse võttes protokollis hindamisosas esitatud hinnangu alusel, võib makseasutus otsustada vähendada seda protsendimäära 1 %-le või suurendada

▼B

seada 5 %-le esimeses lõigus osutatud kogusummast või vähendamist üldse mitte kohaldada, kui kõnealuse nõude või standardiga seoses on sätestatud võimalus jätta nõuete rikkumine käsitlemata või kui toetust antakse vastavalt määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 17 lõigetele 5 ja 6.

2. Kui liikmesriik otsustab kohaldada halduskaristust vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõikele 3 ja kui toetusesaaja ei lahendanud olukorda pädeva asutuse määratud tähtaja jooksul, kohaldatakse halduskaristust.

Pädeva asutuse määratud tähtaeg ei tohi olla hilisem kui hiljemalt nõuete rikkumise avastamise aastale järgneva aasta lõpus.

3. Kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 99 lõike 2 teise lõiguga ette nähtud võimalust ja kui toetusesaaja ei ole lahendanud olukorda pädeva asutuse määratud tähtaja jooksul, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud 1 % vähendamist tagasiulatuvalt varajase hoiatamise süsteemiga hõlmatud sellise aasta suhtes, kui nõuete rikkumine esimest korda kindlaks tehti, kui on selge, et nõuete rikkumist ei ole kõrvaldatud maksimaalselt kolme järjestikuse aasta jooksul alates kõnealusest aastast (see kaasa arvatud).

Pädeva asutuse määratud tähtaeg ei tohi olla hilisem kui hiljemalt nõuete rikkumise avastamise aastale järgneva aasta lõpus.

Nõuete rikkumist, mille toetusesaaja on kõrvaldanud kehtestatud tähtaja jooksul, ei võeta arvesse nõuete rikkumise kordumise kindlakstegemisel kooskõlas lõikega 4.

4. Lõikes 1 kohaselt kohaldatav vähendamisprotsendimäär korrutatakse sama rikkumise esimest korda kordumise korral kolmega, ilma et see piiraks tahtliku rikkumise juhtude käsitlemist.

Edasiste kordusjuhtude korral korrutatakse iga kord eelmise korduva rikkumise puhul kinnitatud vähendamine kolmega. Maksimaalne vähendamine ei ületa siiski 15 % lõikes 1 osutatud kogusummast.

Kui on jõutud maksimaalse 15 %ni, teatab makseasutus asjaomasele toetusesaajale, et kui sama rikkumine tehakse veel üks kord kindlaks, käsitatakse toetusesaaja käitumist tahtlikuna käitumisena artikli 40 tähenduses.

*Artikkel 40***Nõuete tahtliku rikkumise korral kohaldatavate halduskaristuste arvutamine ja kohaldamine**

Kui toetusesaaja puhul kindlaks määratud rikkumine on tahtlik, vähendatakse artikli 39 lõikes 1 osutatud kogusummat üldjuhul 20 %.

▼B

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt protokollis hindamisosas nõuete rikkumise olulisuse kohta esitatud hinnangu alusel artikli 38 lõigetes 1–4 osutatud kriteeriumidest lähtudes siiski otsustada seda protsendimäära vähendada, kuid mitte alla 15 %, või vajaduse korral suurendada seda 100 %ni kõnealusest kogusummast.

*Artikkel 41***Halduskaristuste kumuleerumine**

Kui artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunktis b osutatud nõueterikkumise puhul on ka tegemist artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunktis a osutatud nõueterikkumisega, kohaldatakse halduskaristusi vastavalt komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 77 lõike 8 punkti a alusel kehtestatud eeskirjadele.

V JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED*Artikkel 42***Nõuetele vastavuse süsteemiga seotud üleminekueskirjad**

1. Määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohaselt rakendatavate meetmete alusel toetuse saaja selliste kohustuste suhtes, mis on seotud nõuetele vastavusega, kohaldatakse kontrollisüsteemi ja halduskaristusi käsitlevaid eeskirju, mis on kehtestatud käesoleva määruse ja rakendusmäärusega, mille komisjon on vastu võtnud määruse (EL) nr 1306/2013 alusel.

2. Nõuete selliste rikkumiste suhtes, mille puhul ei kohaldata halduskaristusi seetõttu, et need kuuluvad kas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2 või määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 51 lõikes 2 osutatud *de minimis* eeskirja reguleerimisalasse, kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõike 3 teist lõiku seoses kontrolliasutuse kohustusega võtta vajalikke meetmeid veendumaks, et toetusaja on kõrvaldanud nõuete avastatud rikkumise.

*Artikkel 43***Kehtetuks tunnistamine**

Määrused (EÜ) nr 1122/2009 ja (EL) nr 65/2011 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2015.

Nende määruste kohaldamist jätkatakse siiski järgmistel juhtudel:

- a) enne 1. jaanuari 2015 algavate toetusperioodide kohta esitatud otsetoetusetaoluste suhtes;

▼ M1

b) 2014. aasta ja varasemate aastate kohta esitatud maksetaotluste suhtes ja 2015. aasta kohta esitatud maksetaotluste suhtes, mis kuuluvad määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 66 lõike 2 kohaldamisalasse, ning

▼ B

c) nõukogu määruses (EÜ) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ artiklitest 85t ja 103z tulevad põllumajandustootjate kohustused vastata nõuetele ning nõuetele vastavuse kontrolli süsteem ja sellega seotud halduskaristused.

*Artikkel 44***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

▼ M1

Seda kohaldatakse 1. jaanuaril 2015 alanud taotlusaasta või toetusperioodide kohta esitatud toetuse- ja maksetaotluste suhtes.

▼ B

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1234/2007, 22. oktoober 2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT L 299, 16.11.2007, lk 1).